ses. — Das Wort wird von ত্ৰহন্ abgeleitet, mit besserm Rechte aber würde man es wie auch ত্ৰহন্ selbst, auf কা, হাক্যান mit তত্ত্ব zurückführen.

उद्धेस (von धंस mit उद्) m. Bedecktheit, Heiserkeit (der Stimme) Sugn. 2,446, 3.

उद्घन्ध (von बन्ध् mit उद्) m. das Hängen, das sich-Erhängen: क्रि-घते कथमुद्धन्धरत्वया में दृश्यशाम् Kathâs. 13, 100.

उद्दन्धन (wie eben) n. dass.: उद्दन्धनाय वधभूमिं नीयमान: Sch. zu Kaurap. 1. स्वेद्रापकापनाद्रामं लभते मरूणालिकम् । र्म्याप वादन्धनादीनि परीतानि व्यवस्पति ॥ MBn. 14,466. 3,292.

उर्दैन्धुक (wie eben) adj. der sich erhänyt (?): या रुज्जूं मृत्रति तस्या उ-द्वन्धुका जायते TS. 2,8,1,7.

उद्दल (उद् + बल्) adj. kräftig, stark; s. उपादलम्.

उँदाकु (उद् + बाकु) adj. die Arme erhebend, ausstreckend ÇAT. Ba. 10,2,2,6. यानमूनेकारातमुद्धाळून्युक्त्यान्मिमीते 6,10. 13,8,3,11. प्राप्नुलम्ये पाले मोक्।इद्धाळुरिव बाननः RAGH. 1,3.

ত্তরাক্তলকা Med. g. 30 als Erklärung von তইস; H. an. 3, 119 hat st. dessen ত্রভে

उद्दिल (उद्द + विल) adj. der die Höhle verlassen hat: मूपकी: परिधा-बद्धिरुद्धिलीरावृतानि (बेर्मानि) R. 2,33,19. — Vgl. ब्रीदिल्य.

उद्वाध (von बुध् mit उद्) m. das Erwachen, übertr.: यद्रागिणामिष केपाचित्रसोद्दोधो न दृश्यते Shu. D. 26,4. रत्याखुद्दाध 8.9.

उद्दाधक (von वुध् im caus. mit उद्) adj. erweckend, rege machend: स्त्याखुद्दाधका लोके विभावाः काव्यनाख्योः Sin. D. 31,21.

ত্রত 1) adj. ausgezeichnet, vorzüglich (von Personen) Таік. 3,1,3. H. 367. Vgl. মেট und মূহূ. — 2) m. a) Schildkröte. — b) Schwingkorb (zum Reinigen des Getreides) Med. t. 34. ÇKDa. und Wils.: Sonne (beruht auf der Verwechselung von মূর্ঘ mit মূর্ঘ). — Vgl. শ্বনুরত.

उद्भव (von भू mit उद्) m. Entstehung, Geburt, Ursprung AK. 1,1,4, 8. H. 1367. य र्विक उद्भवे संभवे च Çverâçv. Up.3,1. यो देवानां प्रभवश्चा- द्वाच 4. शोणितोद्भव: Jâóx. 3,80. सर्वस्यास्य प्रयश्यसस्त्रपसः (abl.) पुण्यमुद्भम् M. 11,24% न तस्यास्ति स्वरेक्स्योद्भवः पुनः Kathâs. 20,66. Pań- kat. I,416. उत्तमाङ्गाद्भव aus dem Kopfe M. 1,93. vom Aufgehen, Wachsen einer Pflanze: व्योक्शिल्याल्युद्भव AK. 2,9,6. sehr häufig am Ende eines adj. comp.: मध्यवृत्तोद्भवानि (पुष्यमूलप्रतानि) von reinen Bäumen herstammend M. 6,13. 11,443. N. (Bopp) 13, 10. Akó. 3,24. R. 5,13,28. Pańkat. I,382. Ragii. 3,18. ijt. 1,8. Amar. 91. Vid. 250. AK. 2,9,52. fem. श्रा MBH. 1,302. 3,8091. Vikr. 3. Ragii. 3,59. AK. 2,4,2,50. Råga-Tar. 5,244. सत्तमात्रोद्भवतात् Såb. D. 62,20.

उद्गावन (von भू im caus. mit उद्) n. das sich-entgehen-Lassen, Ausserachtlassen, Versäumniss: ग्रेनेकिर-युपयिस्ताञ्जियांसांत स्म पाएउवान्। पाएउवा ग्रिप तत्सर्वे प्रत्यज्ञाननमिर्पताः॥ उद्गावनमकुर्वतो विद्वरस्य मते स्थिताः। MBu. 1,5070.5656.

उदाविषतः (wie eben) nom. ag. in die Höhe bringend: उदाविषता बन्धूच्याभाविषता शत्रुन् Daçak. 180, 13.

उद्गास (von भास mit उद्) m. gaṇa बलादि zu P. 5,2,136. Strahl, Glanz. उदासवल् (von उदास) adj. gaṇa बलादि zu P. 5,2,136. strahlend, glänzend.

उद्गासिन् (von भास् mit उद् oder von उद्गास) adj. strahlend, glän-

zend gaṇa प्रकादि zu P. 3,1,134. gaṇa बलादि zu 5,2,136. विभूषणी-द्वासिन् Kumiaas. 5,78. वक्ताम्बुता॰ Внавта. 1,80. क्रीडारसा॰ Маккв. 130,21.

उद्गामुर (wie eben) adj. dass.: दक्नाद्मामुर्शिखाः (स्रङ्गाराः) Amar. 76. उद्गिज nachlässige Schreib. für उद्गिज bei Ramán. zu AK. 3, 2, 1. ÇKDa. उद्गिज (उद्गिद्ध + ज) adj. durch Hervorwachsen entstehend; von Pflanzen und einigen niedern Thieren (generatio aequivoca) AK. 3, 2, 1. H. 1337. तेपा खल्वेषां भूतानां त्रीएयेव वीज्ञानि भवल्याएउजं जीवजमुद्धिज्ञानिति Knând. Up. 6, 3, 1. वीजानीतराणि चेतराणि चाएउज्ञानि च जारूजानिति (d. i. जरायुज्ञानि) च स्वेद्ज्ञानि चोद्धिज्ञानि Air. Up. 8, 3. उद्धिज्ञाः स्थावराः सर्वे वीज्ञनाएउपरोक्तिणः M. 1, 46. भिद्धा तु पृथिवीं यानि ज्ञायत्ते ज्ञालपर्ययात्। उद्धिज्ञानि च तान्याङ्गर्भूतानि द्विज्ञसत्तमाः॥ MBu. 14, 1138. 1184. Vedàntas. 12, 9. इन्द्रगोपमएट्रकप्रभृत्य उद्धिज्ञाः Suça. 1, 4, 21. — Vgl. d. f. Wort.

उद्भिट् (von भिट् mit उद्) 1) adj. subst. hervorbrechend, hervorwachsend; Spross, Pflanze AK. 3,2,1. H. 1357. मस्वेद्ना घएटना उदिद्य MBH. 1,3587. खन्नास्तृदिद्: H. 1357. मन्वादिद् AK. 2,4,4, 4. उदिद्स्तगुलमाचा: 3,2,1. — 2) adj. durchdringend. an die Spitze kommend, überwindend: (ऋतवः) मद्द्यामा मर्यगिताम उदिद्: RV. 1,89, 1. कार्मुपम्-युमुदिद्मिन्दः कृणातु प्रमुव र्यं पुर: 102,9. इन्द्य: 139,6. विम्राजिद्धादिद्मान्दः कृणातु प्रमुव र्यं पुर: 102,9. इन्द्य: 139,6. विम्राजिद्धादिद्मानः अकृति 10,76,1. ततृत्यात् VS. 28,25. AV. 5,20,11. Çiva MBH. 13,1261. — 3) Quelle Suça. 1,169,12. — 4) m. ein best. Opfer: उद्मिद्धादिद्या Âçv. Ça. 12,1. Kâtı. Ça. 22,10,21. 24,4,8. Maç. S. 5,3 in Verz. d. B. H. 72.

उदिर् 1) adj. = उदिर् 1. AK. 3,2,1. H. 1337. (भूतानि) त्रापुताएड- जातानि स्वेद्तान्युदिर्गिन च MBH. 14,2543. — 2) n. Steppensalz Ratnam. im ÇKDR.

उर्दू (von भू mit उद्) adj. f. उद्दी, n. उर्दु Bestand haltend, dauernd: शर्म त्रिवर्द्धयमुद्ध AV. 9,2,16. VS. 15,1. धाना: AV. 18,4,26 (wofur 3, 69 विभ्वी:).

उद्गृति (wie eben) f. Erhebung, Gedeihen: भूगाडद्भृतवे सताम् Vıka. 162. म्रलं स्थेष बत्कुलोद्भतवे विधि: Kumikas. 6,82.

उद्गर् (von मिद् mit उद्) m. 1) das Durchbrechen, Hervorbrechen, zum-Vorschein- Kommen: जिसलियोद्धेट् Çik. 80. उमास्तनोद्धेट्मन् Kumáras. 7, 24. पुलनेत े BHARTR. 1, 49. रोमि े PRAB. 11, 16. वाड्योद्धेट्ट: AMAR. 65. र्-त्यस्तुलभेदिदैन्तिः सृतैः स्वेद्धिनन्डिभि: Rica-Tar. 8, 385. ज्ञागोद्धेट्टे Jics. 2, 219. यावनोद्धेट्ट RAGE. 8, 38. Sib. D. 58, 4. मन्मयो े 76, 19. — 2) Quelle: जलप्रपति रुद्धेट्ट: निःस्पन्देश काचित्काचित्। स्विद्धिनात्वयं शैलः R. 2, 94, 13. गङ्गादिदं समासाय MBH. 3, 8043. चमसोद्धेट्, नागोद्धेट्, शिवोद्धेट्ट heissen Orte, an denen die Sarasvatt wieder hervorbricht, 5053. fgg. 10540.

— 3) Verrath: कर्राम्यत्र नेदिद्म् Kathis. 3,42.
उद्गद्न n. in चमसेदिद्न = चमसेद्भिट् (s. u. उद्गेद् 2.) MBH. 3,8345.
उद्यमें (von भ्यम् mit उद्) adj. erbebend: स्वभ्यमा ये चे द्मासा: AV.11,

उद्गम (von भ्रम् mit उद्) m. = उद्गेम AK. 3,3,12. उद्गमण (wie eben) n. das sich-in-die-Lust-Schwingen Sch. zu Çik.

59